

Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne i ustawy o kontroli w administracji rządowej	Data sporządzenia 11 października 2024 r.
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Cyfryzacji	Źródło: 1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy) (Dz. Urz. UE (Dz. Urz. UE L z 22.3.2024)
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Dariusz Standerski, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Cyfryzacji	2) Krajowy Plan Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO) 3) Inicjatywa własna
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pani Katarzyna Bis-Plaza, Dyrektor Departamentu Projektów i Strategii w Ministerstwie Cyfryzacji (tel. 22 245 59 13, e-mail: Katarzyna.Bis-Plaza@cyfra.gov.pl)	Nr w wykazie prac UC44

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zidentyfikowane problemy:

- 1) Brak wdrożenia rozwiązań wynikających z konieczności realizacji przyjętego kamienia milowego Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO) C7G: wdrożenie reformy C2.1 Zwiększenie skali zastosowań cyfrowych w sferze publicznej, gospodarce i społeczeństwie.

KPO jest planem rozwojowym określającym cele związane z odbudową i tworzeniem odporności społeczno-gospodarczej po kryzysie wywołanym pandemią COVID-19 oraz służące ich realizacji reformy i inwestycje. Kamienie milowe to wskazane w KPO zadania i ich założenia, stanowiące wytyczne do realizacji reform. Kamień milowy KPO C7G przewiduje wdrożenie reformy C2.1 Zwiększenie skali zastosowań cyfrowych w sferze publicznej, gospodarce i społeczeństwie (Zmiana ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 307 i 1222), zwana dalej „ustawą o informatyzacji”).

- 2) Brak uregulowania ustawowego rozwiązań z zakresu Architektury Informacyjnej Państwa.

W obecnym stanie prawnym brakuje definicji legalnej Architektury Informacyjnej Państwa (AIP), a także podstawy prawnej dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do prowadzenia prac z zakresu AIP, prowadzenia repozytorium AIP czy oceny zgodności publicznych systemów teleinformatycznych z wymaganiami określonymi w Architekturze Informacyjnej Państwa. Konsekwentnie realizowane prace z zakresu AIP są niezbędne dla skutecznej realizacji działań wspierających transformację cyfrową państwa.

Wprowadzenie do porządku prawnego Architektury Informacyjnej Państwa jest wymagane także dla realizacji rozwiązań wdrażanych w ramach projektów Funduszy Europejskich na Rozwój Cyfrowy 2021-2027 (FERC).

- 3) Niewystarczające ustawowe uregulowanie rozwiązań z obszaru interoperacyjności krajowej i europejskiej, a także minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych.

W czasie pandemii COVID-19 zidentyfikowano problemy dotyczące zapewnienia ciągłości świadczenia usług i podtrzymania procesów administracyjnych, z jakimi mierzyły się jednostki administracji publicznej. Dostrzeżono również rosnące zapotrzebowanie na usługi elektroniczne (zwłaszcza o wysokim stopniu dojrzałości), umożliwiające ograniczenie interakcji pomiędzy urzędnikiem, przedsiębiorcą i obywatelem. Odpowiedź na te problemy oraz potrzeby wymusza na administracji publicznej upowszechnianie rozwiązań cyfrowych, w szczególności domyślnie interoperacyjnych, tj. wymagających efektywnej współpracy cyfrowej podmiotów realizujących zadania publicznej.

W przypadku świadczenia usług elektronicznych kluczowa jest powszechna dostępność wiarygodnych danych z rejestrów publicznych, do których dostęp jest zapewniany w trybie odczytu maszynowego przez interfejs programistyczny aplikacji, zwany dalej „API”. Niestety brakuje obecnie jednolitego źródła, które zapewniałoby łatwe znalezienie informacji o tym, jakie zbiory danych są gromadzone w rejestrach publicznych, kto prowadzi te rejestry, a także jakie są organizacyjne i techniczne procedury dostępu do takich danych dla podmiotów uprawnionych. Aktualny stan dostępu do wysokiej jakości zaufanych danych przetwarzanych w zasobach informacyjnych państwa oraz sposobu wykorzystania tych danych, chociaż stale ulepszany, wciąż jest w wielu obszarach niezadowolający. Te same dane przechowywane są w bardzo wielu rejestrach publicznych. Takie rejestry często nie są aktualizowane, a zawarte w nich dane są niskiej jakości. Obywatele i przedsiębiorcy w ramach załatwiania spraw zmuszani są do wielokrotnego wprowadzania swoich danych, które administracja publiczna już posiada. Pierwszym krokiem do usunięcia nadmiarowych danych w rejestrach publicznych jest powszechnie dostępna wiedza o zakresie i jakości takich danych,

co zapewnić ma jeden z mechanizmów projektowanej ustawy, czyli nowa odsłona repozytorium interoperacyjności.

Zgodnie z dotychczas obowiązującymi regulacjami podmioty realizujące zadania publiczne powinny udostępniać dane z systemów teleinformatycznych za pomocą środków komunikacji elektronicznej, do tej pory jednak nie zostały określone wymagania dla API systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych.

Ze względu na wejście w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/903 z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie ustanowienia środków na rzecz wysokiego poziomu interoperacyjności sektora publicznego na terytorium Unii (akt w sprawie Interoperacyjnej Europy), zwanego dalej „aktem w sprawie Interoperacyjnej Europy”, wymagane jest również zaadresowanie w projektowanych przepisach kwestii wynikających z ww. dokumentu, tj. wyznaczenia organu krajowego odpowiedzialnego za stosowanie rozporządzenia unijnego oraz obsługi pojedynczego punktu kontaktowego. Ponadto konieczne jest zapewnienie zgodności polskich rozwiązań w zakresie interoperacyjności z Europejskimi Ramami Interoperacyjności.

4) Inwentaryzacja publicznych systemów teleinformatycznych przy wykorzystaniu Systemu Inwentaryzacji Systemów Teleinformatycznych (SIST).

SIST jest obecnie podstawowym źródłem wiedzy na temat systemów i rejestrów w administracji centralnej. Dane w SIST, zbierane już od kilku lat, umożliwiają obserwację procesu zachodzących w czasie zmian. Niezbędne jest jednak poprawienie jakości informacji zawartych w systemie, przede wszystkim przez zwiększenie rzetelności wypełniania danych przez podmioty publiczne.

Słabej jakości i niepełne informacje, zawarte obecnie w SIST, nie dają możliwości zbudowania odpowiedniego modułu raportowego lub/i analitycznego. Przygotowanie wszelkiego rodzaju opracowań wymaga w pierwszej kolejności ręcznej weryfikacji danych i kontaktu z administratorami poszczególnych instytucji z prośbą o poprawę niespójnych bądź niepełnych danych.

Konieczność ustawowego uregulowania inwentaryzacji SIST wynika również z wniosków po ewaluacji Programu Zintegrowanej Informatyzacji Państwa (stanowiącego załącznik do uchwały nr 1/2014 Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2014 r. w sprawie przyjęcia programu rozwoju „Program Zintegrowanej Informatyzacji Państwa”, zmienionej następnie uchwałą nr 117/2016 Rady Ministrów z dnia 27 września 2016 r., uchwałą nr 109/2019 Rady Ministrów z dnia 24 września 2019 r., uchwałą nr 255/2022 Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2022 r. oraz uchwałą nr 232/2023 Rady Ministrów z dnia 23 listopada 2023 r.), zwanego dalej „PZIP”, i dyskusji prowadzonych podczas posiedzeń Rady Dyrektorów IT.

5) Niedostateczna cyfryzacji procedur kontroli działalności organów administracji rządowej.

Ustawa z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 224), zwana dalej „ustawą o kontroli w administracji rządowej”, została uchwalona w 2011 r. i jej przepisy nie odnoszą się do możliwości działania z wykorzystaniem technologii informatycznych, które obecnie uznaje się za standard w pracy administracji publicznej. W szczególności nieuregulowane pozostają kwestie związane z prowadzeniem przez kontrolerów kontroli zdalnej, korzystaniem ze środków komunikacji elektronicznej oraz wykorzystaniem podpisów elektronicznych lub dokumentacji przekazywanej w postaci elektronicznej. W konsekwencji jednostki kontrolujące stosują niejednolite praktyki, przy czym w niektórych przypadkach i tak niezbędne staje się osobiste stawiennictwo kontrolera lub kontrolowanego, w celu przedłożenia (przekazania) stosownych dokumentów (upoważnień lub dowodów kontroli) w postaci papierowej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Brak jest możliwości osiągnięcia celu projektowanych zmian za pomocą innych środków niż interwencja ustawodawcza – niezbędne jest przyjęcie ustawy, która zawierać będzie następujące rozwiązania.

1) Rozwiązania z zakresu Architektury Informacyjnej Państwa (AIP).

AIP jest metodą strategicznego zarządzania budową, rozwojem i utrzymaniem systemów informatycznych i zasobów informacyjnych państwa. Jej celem jest budowa spójnego, sprawnego systemu informacyjnego państwa, dostarczającego usługi dla obywateli i przedsiębiorców, w sposób efektywny kosztowo i jakościowo.

W ramach AIP tworzone są modele stanu istniejącego cyfryzacji państwa m.in. w warstwach organizacyjnej, legislacyjnej, danych i systemów informatycznych oraz powiązania pomiędzy nimi. Analizowane są istniejące problemy i zagadnienia, opracowywana wizja pożądanego stanu docelowego oraz pryncypia, standardy, wytyczne, rekomendacje, wskazówki i dobre praktyki dotyczące ich rozwoju.

Projekt wprowadza definicję Architektury Informacyjnej Państwa i przewiduje, że zgodność z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi AIP będzie stanowić podstawę do oceny przez Komitet do spraw Cyfryzacji przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu. Bazą wiedzy i podstawowym narzędziem pracy AIP jest repozytorium AIP. W projekcie proponuje się umocowanie repozytorium AIP jako narzędzia wymaganego do prowadzenia prac z zakresu AIP. Przewidziano, że minister właściwy do spraw informatyzacji będzie prowadził przy użyciu systemu teleinformatycznego repozytorium Architektury Informacyjnej Państwa, w którym gromadzone będą w szczególności modele architektoniczne oraz pryncypia, standardy, wytyczne i rekomendacje architektoniczne. Minister

właściwy do spraw informatyzacji będzie udostępniał na stronie internetowej pryncypia, standardy, wytyczne i rekomendacje architektoniczne Architektury Informacyjnej Państwa, które będą tworzone na bazie informacji zgromadzonych w repozytorium Architektury Informacyjnej Państwa.

Wprowadzenie takich przepisów wspierać będzie spójny rozwój cyfrowego państwa.

- 2) Rozwiązania z obszaru interoperacyjności krajowej i europejskiej, a także minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych.

Projekt wprowadza na poziomie ustawy uregulowania dotyczące repozytorium interoperacyjności, rozszerzając zakres funkcjonalny rozwiązania, umocowanego aktualnie w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 21 maja 2024 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. poz. 773), (poprzedzonego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2247)), zwanego dalej „rozporządzeniem KRI”. Projekt przewiduje nałożenie na ministra właściwego do spraw informatyzacji obowiązku prowadzenia takiego repozytorium interoperacyjności, a na podmioty prowadzące rejestry publiczne obowiązek dostarczania do repozytorium m.in. danych dotyczących rejestrów publicznych oraz informacji o API systemów teleinformatycznych, umożliwiających dostęp do danych w rejestrach publicznych. W projektowanych przepisach planuje się także wprowadzenie obowiązku udostępniania danych z systemów teleinformatycznych służących do realizacji zadań publicznych przez API – zgodnie ze standardem, który zostanie określony w akcie wykonawczym, wydawanym na podstawie art. 18 ustawy o informatyzacji. Przewidziano również nałożenie na podmioty realizujące zadania publiczne obowiązku przeprowadzania ocen interoperacyjności krajowej.

W projekcie przewiduje się również wprowadzenie zmian w ustawie o informatyzacji polegających na:

- 1) określeniu, że Krajowe Ramy Interoperacyjności obejmują zagadnienia interoperacyjności organizacyjnej, semantycznej oraz technicznej, w tym sposoby osiągania interoperacyjności,
- 2) połączeniu minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych z minimalnymi wymaganiami wobec wymiany danych z podmiotami publicznymi, ponieważ wymiana danych zachodzi pomiędzy systemami teleinformatycznymi,
- 3) dodaniu, że zasady neutralności technologicznej i otwartości używanych standardów oraz specyfikacji oraz zgodności z normami zatwierdzonymi przez międzynarodową lub krajową jednostkę normalizacyjną obowiązują Krajowe Ramy Interoperacyjności, minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych i wymiany danych z podmiotami publicznymi oraz minimalne wymagania dla rejestrów publicznych, nie tylko minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych, jak określono to w obowiązującej ustawie.

Powyższa zmiana skutkować będzie dodatkowo zmianą upoważnienia do wydania rozporządzenia zawartego w art. 16 ust. 3 ustawy o informatyzacji.

W związku z uregulowaniem repozytorium interoperacyjności w projekcie przewidziano także wprowadzenie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do wydania nowego aktu wykonawczego, które określi funkcje repozytorium interoperacyjności, sposób organizacji i kategoryzacji informacji przeznaczonych do udostępniania w repozytorium interoperacyjności, a także szczegółowy opis sposobu prowadzenia repozytorium interoperacyjności przez ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz szczegółowy opis sposobu realizacji obowiązków podmiotów realizujących zadania publiczne w zakresie udostępniania danych w repozytorium interoperacyjności.

W projekcie zaadresowano także kwestie wynikające z aktu w sprawie Interoperacyjnej Europy i związane z tym nowe obowiązki ministra właściwego do spraw informatyzacji, takie jak pełnienie roli właściwego organu krajowym w zakresie interoperacyjności transgranicznej oraz prowadzenie pojedynczego punktu kontaktowego.

- 3) Komitet do spraw Cyfryzacji.

Projekt wprowadza podstawę prawną dla utworzenia Komitetu do spraw Cyfryzacji, zwanego dalej „Komitetem”, który zastąpi dotychczas funkcjonujący Komitet Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji. Projekt określa zadania, cele oraz skład i podstawowe zasady funkcjonowania Komitetu.

Zadaniem Komitetu będzie zapewnienie koordynacji i wsparcie działań państwa związanych z informatyzacją oraz wsparcie rozwoju cyfrowego państwa. Rozwiązania dotyczące Komitetu wpłyną m.in. na wzmocnienie koordynacji realizacji przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu poprzez zapewnienie ich spójności z działaniami strategicznymi państwa, w tym zgodności z przygotowywanym dokumentem strategicznym z zakresu informatyzacji państwa oraz z założeniami AIP. Wzmocnienie będzie wynikiem m.in. szerszego zakresu działania niż zakres obecnie realizowany przez Komitet Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji oraz zwiększenia wpływu nowego Komitetu na działania podejmowane przez wykonawców przedsięwzięć informatycznych - od pozytywnej oceny Komitetu,

dotyczącej założeń przedsięwzięcia informatycznego, uzależniona będzie możliwość finansowania ze środków publicznych przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu. Wpłyne to pozytywnie na zwiększenie interoperacyjności i komplementarności rozwiązań informatycznych funkcjonujących w państwie, pozwoli na uniknięcie dublowania się zakresu projektów, a co za tym idzie na zwiększenie efektywności gospodarowania środkami publicznymi.

W skład Komitetu wejdą:

- 1) Przewodniczący Komitetu – minister właściwy do spraw informatyzacji albo wyznaczony przez niego sekretarz stanu albo podsekretarz stanu w urzędzie obsługującym tego ministra;
- 2) pozostali członkowie Komitetu:
 - a) Wiceprzewodniczący Komitetu – sekretarz stanu albo podsekretarz stanu wyznaczony przez ministra właściwego do spraw informatyzacji,
 - b) Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów albo wyznaczony przez niego sekretarz stanu albo podsekretarz stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
 - c) ministrowie, których szczegółowy zakres działania określają przepisy wydane na podstawie art. 33 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1050), reprezentowani przez sekretarza stanu albo podsekretarza stanu, z wyłączeniem ministra właściwego do spraw informatyzacji.

Przeniesienie Komitetu na poziom ustawy pozwoli przede wszystkim na:

- uniezależnienie jego działań od ograniczeń wynikających z regulaminu pracy Rady Ministrów, który jest podstawą dla działania Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji,
- działanie Komitetu w imieniu Rady Ministrów, a nie tylko działanie jako organ doradczy Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów.

W związku z utworzeniem Komitetu, który swoim zakresem zadań obejmie m.in. zadania dotychczas realizowane przez Komitet Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji, nastąpi zniesienie Komitetu Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji.

4) Przyjęcie dokumentu o charakterze strategicznym w dziedzinie informatyzacji państwa (strategii).

W projekcie przewidziano wprowadzenie upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do opracowania dokumentu strategicznego w dziedzinie informatyzacji państwa. Celem dokumentu będzie określenie kierunków procesu informatyzacji państwa. Przygotowanie kompleksowego i długoterminowego dokumentu o charakterze strategicznym, który zapewniłby wieloletnią perspektywę rozwoju procesu informatyzacji państwa, będzie służyć efektywności i celowości wydatkowania środków z budżetu państwa oraz funduszy europejskich na działania w obszarze cyfryzacji.

Strategia uwzględni dotychczas zrealizowane działania oraz poziom zastosowania nowoczesnych technologii w administracji publicznej oraz weźmie pod uwagę założenia komplementarnych dokumentów strategicznych i programowych rządu. Strategia zastąpi PZIP, a zakresem przedmiotowym obejmie działania będące w zakresie kompetencji Rady Ministrów, która przyjmie strategię w drodze uchwały. W celu zapewnienia harmonizacji i komplementarności realizowanych i planowanych działań w proces przygotowania i realizacji założeń strategii zaangażowane będą wszystkie ministerstwa.

Przyjmowany dokument będzie miał charakter strategiczny, natomiast nie będzie stanowił strategii rozwoju w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2024 r. poz. 324 i 862.). Dokument będzie przyjmowany na mocy ustawy o informatyzacji (analogicznie jak strategia cyberbezpieczeństwa, która jest przyjmowana na mocy ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 1077 i 1222.).

Dokument obejmie okres wykraczający poza dotychczas przyjęte strategie rozwoju, co jest niezbędne z uwagi na potrzebę dobrego planowania, spójności i ciągłości procesów cyfrowych państwa, które z uwagi na wieloletnią perspektywę budowania AIP wymagają koordynacji ministra właściwego do spraw informatyzacji.

Strategia będzie stanowiła podstawę do określenia sposobów i zasad współpracy wewnątrz administracji rządowej oraz z pozostałymi interesariuszami cyfryzacji państwa, w tym jednostkami samorządu terytorialnego. Dodatkowo strategia będzie stanowiła podstawę dla oceny przez Komitetu do spraw Cyfryzacji projektów dokumentów rządowych i przedsięwzięć informatycznych o publicznym zastosowaniu.

Wsparciu realizacji strategii, służyć będzie m.in. powołanie pełnomocników do spraw informatyzacji. Pełnomocnicy będą powoływani w ministerstwach oraz w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

5) System Inwentaryzacji Systemów Teleinformatycznych.

Projekt wprowadza podstawę prawną dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do prowadzenia inwentaryzacji systemów teleinformatycznych, która będzie prowadzona przy użyciu Systemu Inwentaryzacji Systemów Teleinformatycznych (SIST). W systemie będą przetwarzane informacje dotyczące w szczególności istniejących

i planowanych rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych oraz wykaz aktów prawnych stanowiących podstawę prawną dla prowadzenia takich rejestrów publicznych i systemów teleinformatycznych.

Lepszej jakości dane umożliwią podejmowanie decyzji z niższym stopniem niepewności i sprawniejsze zarządzanie cyfryzującą w kraju. Posiadanie rzetelnych danych na temat zasobów teleinformatycznych w kraju pozwoli w szczególności na:

- unikanie dublowania funkcjonalności systemów teleinformatycznych, rejestrów publicznych, elektronicznych usług publicznych;
- identyfikację powiązań (interoperacyjności) pomiędzy rejestrami prowadzonymi w różnych systemach i przez różne instytucje;
- łatwiejszą centralizację zarządzania kluczowymi zasobami informatycznymi kraju;
- bardziej efektywne zarządzanie istniejącymi zasobami (wykorzystanie efektu skali, siła negocjacyjna w rozmowach z dostawcami sprzętu oraz rozwiązań IT);
- zapewnienie niezawodnego źródła wiedzy na temat IT w kraju w przypadku pojawienia się nagłej nowej potrzeby, związanej z nowym projektem czy inicjatywą w zakresie legislacji.

6) Kontrola w administracji rządowej.

Projekt zawiera propozycje przepisów uzupełniających i doprecyzowujących zasady prowadzenia kontroli na podstawie ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej, w tym zapewniających możliwość prowadzenia tzw. kontroli zdalnych, wykorzystania środków komunikacji elektronicznej lub dokumentacji i innych dowodów kontroli przechowywanych w postaci elektronicznej.

Proponowana zmiana ustawy o kontroli w administracji rządowej stanowi doprecyzowanie dopuszczalności stosowania formy elektronicznej w procesie kontroli poprzez wskazanie, że dokonanie czynności w formie pisemnej w rozumieniu ustawy oznacza utrwalenie tej czynności w postaci papierowej lub elektronicznej. Analogicznie, podpis może być złożony odrębnie jak i elektronicznie.

W projekcie przewidziano możliwość dokonywania czynności kontrolnych w trybie zdalnym, w tym również przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej (np. mail lub telekonferencja). Zmiana art. 16 ust. 1 ustawy o kontroli w administracji rządowej wprowadza dodatkową możliwość posłużenia się podpisem elektronicznym, w celu potwierdzenia tożsamości (uwierzytelnienia) osoby dokonującej kontroli. Wprowadzenie art. 21 ust. 1a ustawy o kontroli w administracji rządowej ma na celu doprecyzowanie dopuszczalności stosowania w toku czynności kontrolnych dowolnych środków komunikacji elektronicznej lub informatycznych nośników danych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (art. 179-180) wskazuje na potrzebę wykorzystywania potencjału danych cyfrowych z korzyścią dla gospodarki i społeczeństwa.

Przyjęty w projekcie model AIP uwzględnia rozwiązania wynikające z Europejskiej Referencyjnej Architektury Interoperacyjności (EIRA – ang. The European Interoperability Reference Architecture), która jest z powodzeniem pilotażowo wdrażana w wielu państwach członkowskich (np. w Danii, Holandii czy Estonii) m.in. poprzez udział i wykorzystanie doświadczeń w projektach europejskich oraz w usługach Komisji Europejskiej.

Europejskie Ramy Interoperacyjności (EIF – ang. European Interoperability Framework) zostały ustanowione komunikatem Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów (COM(2017) 134 final). Jednym z celów EIF jest zapewnienie wytycznych na potrzeby administracji publicznych w zakresie opracowywania i aktualizacji krajowych ram interoperacyjności (NIF - ang. national interoperability frameworks) lub krajowych polityk, strategii i wytycznych promujących interoperacyjność. Europejskie Ramy Interoperacyjności nie miały do tej pory charakteru wiążącego dla państw członkowskich, stanowiły jednak rodzaj drogowskazu, który określał kierunki działań państw członkowskich w zakresie interoperacyjności. Wymóg zapewnienia zgodności Krajowych Ram Interoperacyjności z EIF został jednak ustanowiony w akcie w sprawie Interoperacyjnej Europy, który stanowi, że w przypadku gdy państwo członkowskie opracowuje krajowe ramy interoperacyjności oraz inne odpowiednie krajowe polityki, strategie lub wytyczne, w najwyższym możliwym stopniu uwzględnia EIF.

Krajowe ramy interoperacyjności państw członkowskich są obecnie regulowane w sposób zróżnicowany. Niektóre państwa ustanawiają regulacje z zakresu interoperacyjności w formie aktów prawnych (np. Finlandia w ustawie „Act on Information Management in Public Administration (906/2019)” czy Hiszpania w królewskim dekreście „Royal Decree 4/2010”), inne udostępniają wytyczne niebędące regulacjami prawnymi (np. Holandia jako Holenderska Architektura Referencyjna „NORA (2010)” czy Malta „National ICT Interoperability Framework” (2022)). W związku z tym, że akt w sprawie Interoperacyjnej Europy wszedł w życie w kwietniu 2024 r., a jego przepisy będą stosowane od lipca 2024 r. i stycznia 2025 r. na tym etapie nie jest możliwe przeprowadzenie analizy porównawczej w zakresie stosowania aktu w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty publiczne (z obszaru szeroko rozumianej administracji publicznej)	81 169	Katalog Podmiotów Publicznych (styczeń 2024 r.)	Wykorzystywanie przez podmioty publiczne do realizacji zadań publicznych rozwiązań zgodnych z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa oraz zgodnych z wymaganiami interoperacyjności oraz minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz dla systemów teleinformatycznych. Udział w inwentaryzacji systemów teleinformatycznych w przypadku otrzymania zawiadomienia od ministra właściwego do spraw informatyzacji.
Podmioty niepubliczne realizujące zadania publiczne	843	Katalog Podmiotów Publicznych (styczeń 2024 r.)	Wykorzystywanie przez podmioty niepubliczne do realizacji zadań publicznych rozwiązań zgodnych z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa oraz zgodnych z wymaganiami interoperacyjności oraz minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz dla systemów teleinformatycznych. Udział w inwentaryzacji systemów teleinformatycznych w przypadku otrzymania zawiadomienia od ministra właściwego do spraw informatyzacji.
Organy administracji rządowej	Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, ministerstwa, urzędy centralne, jednostki podległe lub nadzorowane, rządowa administracja terenowa (liczba trudna do oszacowania)		Stosowanie zmienionych procedur kontroli
Minister właściwy do spraw informatyzacji	1	Informacje ogólnodostępne	Opracowanie projektu strategii w dziedzinie informatyzacji państwa. Opracowanie i rozwój Architektury Informacyjnej Państwa.

			<p>Prowadzenie repozytorium Architektury Informacyjnej Państwa.</p> <p>Inwentaryzacja systemów teleinformatycznych przy wykorzystaniu SIST.</p> <p>Prowadzenie repozytorium interoperacyjności.</p> <p>Realizacja zadań właściwego organu odpowiedzialnego za stosowanie aktu w sprawie Interoperacyjnej Europy.</p> <p>Zapewnienie działania pojedynczego punktu kontaktowego.</p>
--	--	--	---

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projektowana ustawa zostanie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt zostanie poddany konsultacjom publicznym, które będą trwały 21 dni.

W ramach konsultacji publicznych projekt otrzymają następujące podmioty:

- Centrum Cyfrowe Projekt: Polska;
- ENIGMA Systemy Ochrony Informacji Sp. z o.o.;
- EuroCert Sp. z o.o.;
- Federacja Konsumentów;
- Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń;
- Fundacja Digital Poland;
- Fundacja Dobra Sieć;
- Fundacja Instytut Bezpieczeństwa Informacji;
- Fundacja Instytut Mikromakro;
- Fundacja IT Leader Club;
- Fundacja Moje Państwo;
- Fundacja na Rzecz Nauki Polskiej;
- Fundacja Nowoczesna Polska;
- Fundacja Panoptykon;
- Fundacja Projekt Polska;
- Fundacja Widzialni;
- Instytut Kościuszki;
- Instytut Sobieskiego;
- Instytut Spraw Publicznych;
- Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego i Komputerowego (ICM) UW;
- Internet Society Poland;
- Izba Gospodarki Elektronicznej;
- Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej;
- Krajowa Izba Gospodarcza;
- Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
- Krajowa Izba Radców Prawnych;
- Krajowa Rada Komornicza;
- Krajowa Rada Notarialna;
- Naczelna Organizacja Techniczna;
- Naczelna Rada Adwokacka;
- Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Radioamatorskich;
- Ogólnopolskie Porozumienie Organizacji Samorządowych Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- Polska Izba Gospodarcza Zaawansowanych Technologii;
- Polska Izba Informatyki Medycznej;
- Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji;
- Polska Izba Komunikacji Elektronicznej;
- Polska Izba Radiodiffuzji Cyfrowej;
- Polska Izba Ubezpieczeń;
- Polska Rada Biznesu;

pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	72,17	81,82	125,40	133,00	129,10	129,17	3,20	3,28	3,35	3,43	-	683,92
budżet państwa	50,41	60,72	83,39	48,97	66,08	66,15	3,20	3,28	3,35	3,43	-	388,98
JST	21,76	21,10	42,01	84,03	63,02	63,02	-	-	-	-	-	294,94
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	72,17	81,82	125,40	133,00	129,10	129,17	3,20	3,28	3,35	3,43	-	683,92
budżet państwa	50,41	60,72	83,39	48,97	66,08	66,15	3,20	3,28	3,35	3,43	-	388,98
JST	21,76	21,10	42,01	84,03	63,02	63,02	-	-	-	-	-	294,94
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Koszty realizacji zadań ministra właściwego do spraw informatyzacji zostaną sfinansowane w ramach części 27 budżetu państwa, ze środków Unii Europejskiej czy środków z innych źródeł zagranicznych. Pozostałe koszty zostaną pokryte z budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego lub ze środków Unii Europejskiej i środków z innych źródeł zagranicznych. Docelowo źródło finansowania znacznej części wydatków może być zmienione z budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego na rzecz środków Unii Europejskiej.											
---------------------	---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Koszt zmian wprowadzonych projektem ustawy został oszacowany na 683,92 mln zł.</p> <p>Wpływ projektu na sektor finansów publicznych powstał na podstawie kalkulacji kosztów realizacji zadań wynikających z projektu ustawy i został przeprowadzony metodą ekspercką, na podstawie wiedzy i doświadczenia osób przygotowujących projekt i OSR oraz prowadzonej dokumentacji.</p> <p>Na podstawie dostępnych danych oszacowano koszty dostosowania systemów i rejestrów do wymagań wynikających z projektu ustawy w podziale na lata:</p> <p>2025 - 69,00 mln zł; 2026 - 78,97 mln zł; 2027 - 122,49 mln zł; 2028 - 130,01 mln zł; 2029 - 126,04 mln zł; 2030 – 126,04 mln zł.</p> <p>Przy przeprowadzaniu kalkulacji przyjęto koszt dostosowania systemu teleinformatycznego dla organu wynoszący 9292,50 zł/rok (mediana nakładów na system teleinformatyczny, wyliczona na podstawie danych gromadzonych w SIST, dotyczących nakładów inwestycyjnych na wytworzenie i wdrożenie systemu oraz rocznych kosztów utrzymania systemu wraz z amortyzacją). Koszt ten został pomnożony przez liczbę podmiotów w danej kategorii oraz średnią liczbę systemów występujących w tych podmiotach. Wykorzystana do obliczeń liczba podmiotów pochodzi z dokumentu GUS „Lista jednostek sektora instytucji rządowych i samorządowych została opracowana na podstawie danych pochodzących z części F kwartalnego sprawozdania o stanie zobowiązań wg tytułów dłużnych oraz poręczeń i gwarancji Rb-Z, którego składanie wynika z Rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie sprawozdań jednostek sektora finansów publicznych w zakresie operacji finansowych (Dz.U. poz. 2396) na potrzeby obliczania długu publicznego oraz na podstawie wykazu jednostek zaliczonych do sektora instytucji rządowych i samorządowych zgodnie z wytycznymi Europejskiego Systemu Rachunków Narodowych i Regionalnych.”. Na podstawie ww. dokumentu wyodrębniono jednostki, na które projekt oddziałuje finansowo (liczba podmiotów realizujących zadania publiczne zmienia się dynamicznie w czasie, ponieważ takim podmiotom powierza się realizację zadań lub zdejmuje się z nich taki obowiązek).</p> <p>Z projektu ustawy wynika, że jednostki rządowe będą miały obowiązek dostosowania swoich systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych do obowiązków wynikających z ustawy w ciągu 36 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. W związku z powyższym takie jednostki będą ponosiły koszty dostosowanie w trakcie pierwszych czterech lat obowiązywania przepisów ustawy, tj. 2025-2028.</p> <p>Jednostki samorządu terytorialnego będą zobowiązane do realizacji obowiązków wynikających z projektu w ciągu 72 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Koszty dostosowania tej kategorii podmiotów zostały więc uwzględnione na lata 2025-2030.</p>											
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

We wszystkich wyliczeniach uwzględniono także współczynnik inflacji, zgodnie z Wytycznymi dotyczącymi stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw (aktualizacja – maj 2024 r., Minister Finansów, Warszawa, 13.05.2024 r.).

Mechanizm analogiczny do zaprezentowanego wyżej został przyjęty dla kalkulacji kosztów dostosowania rejestrów publicznych do wymagań wynikających z ustawy. W tym przypadku założono średnioroczne koszty dostosowania jako 4646,25 zł/rok/rejestr ze względu na mniejszą ich złożoność. Liczbę rejestrów administracji rządowej określona została na podstawie danych pochodzących z Systemu Inwentaryzacji Systemów Teleinformatycznych (SIST). Liczba rejestrów jednostek samorządowych została określona w oparciu dane pochodzące z analizy aktów prawnych ustanawiających te rejestry.

Prognozowane koszty rozwoju i utrzymania SIST oraz Repozytorium Architektury Informacyjnej Państwa (AIP) na kolejne lata bazują na przeprowadzonym pilotażu funkcjonowania SIST i repozytorium AIP, które wspierają realizację zadań ministra właściwego do spraw informatyzacji. Koszty poniesione w poprzednich latach na ww. działania zostały skorygowane o wskaźnik zmian cen. Koszty te obejmują utrzymanie i rozwój systemu, tj. m.in. usługi utrzymania SIST na zewnętrznej infrastrukturze teleinformatycznej, działania deweloperskie, konsultacje w zakresie funkcjonalności biznesowych systemu, koszt licencji w przypadku repozytorium AIP.

W tabeli przedstawione zostały wyłącznie wydatki wynikające z projektu. Część działań, związanych z inwentaryzacją systemów teleinformatycznych i rozwojem Architektury Informacyjnej Państwa, które były podstawą dla rozwiązań przewidzianych w projekcie, dotychczas realizowana była pilotażowo, wspierając realizację zadań ministra właściwego do spraw informatyzacji. Z przeprowadzonych analiz i obserwacji wynika, że niezbędne jest jednak uregulowanie działań, o których mowa wyżej, na poziomie ustawowym. Powinny być one wykorzystywane jako stałe narzędzia przy koordynacji procesu informatyzacji państwa i zarządzaniu rozwojem cyfrowym państwa. W związku z powyższym koszty dotychczas ponoszone przez ministra właściwego do spraw informatyzacji w ramach pilotażu, w związku z wejściem w życie przepisów ustawy, regulujących ww. działania i nakładających obowiązki z nimi związane, w kolejnych latach zostały wskazane jako wydatki wynikające z projektu.

Koszty wynikające z projektu obejmują wydatki związane z:

1. SIST,
2. repozytorium AIP,
3. dostosowaniem się podmiotów realizujących zadania publiczne do nowych wymagań interoperacyjności oraz minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych;
4. realizacją przez ministra właściwego do spraw informatyzacji obowiązków wynikających z proponowanych przepisów;
5. Komitetem do spraw Cyfryzacji.

Ad. 1. Koszt SIST obejmuje wydatki związane z utrzymaniem systemu, które w 2024 wynoszą 797 040, 00 zł. Od roku 2025 przyjęto dodatkowo powstawanie kosztów na kwotę 360 890,99 zł. w zakresie rozwoju systemu (m.in. na usługi utrzymania SIST na zewnętrznej infrastrukturze teleinformatycznej, działania deweloperskie, konsultacje w zakresie funkcjonalności biznesowych systemu). Wyliczenia zaktualizowano następnie o wskaźniki średniorocznej inflacji.

Wydatki w poszczególnych latach:

2025 - 1,19 mln zł;
2026 - 1,23 mln zł;
2027 - 1,26 mln zł;
2028 - 1,29 mln zł;
2029 - 1,32 mln zł;
2030 - 1,36 mln zł;
2031 - 1,39 mln zł;
2032 - 1,42 mln zł;
2033 - 1,46 mln zł;
2034 - 1,50 mln zł.

Ad. 2. Koszt Repozytorium AIP obejmuje:

- 1) koszty licencji w wysokości 158 000,00 zł (wsparcie techniczne dla licencji 128.000,00 zł plus utrzymanie w chmurze 30 000,00 zł) zaktualizowane o wskaźnik średniorocznej inflacji.
- 2) koszt Wykonawcy - obejmuje wydatki wycenione na kwotę: 708 273,02 zł w okresie realizacji 30 miesięcy i przeliczone na jeden rok.

Ad. 3. Koszty dostosowania się podmiotów realizujących zadania publiczne do nowych wymagań interoperacyjności oraz minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych. Koszty obejmują wydatki związane z:

- 1) wyposażeniem systemów teleinformatycznych służących do realizacji zadań publicznych w API zgodnym ze standardem określonym w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 18 ustawy o informatyzacji lub dostosowaniem obecnych API do tego standardu,
- 2) dostosowaniem się podmiotów prowadzących rejestry publiczne przy użyciu systemów teleinformatycznych do wymogów utrzymywania w aktualności i przekazywania do repozytorium interoperacyjności metadanych rejestrów publicznych oraz informacji o API systemów teleinformatycznych pozwalających na dostęp do danych w rejestrach publicznych, a także dla prowadzenia pojedynczych punktów kontaktowych dla rejestrów,
- 3) uzyskiwaniem i podnoszeniem przez pracowników podmiotów realizujących zadania publiczne kompetencji niezbędnych dla osiągnięcia interoperacyjności.

Wskazane w tabeli koszty jednostek samorządu terytorialnego obejmują koszty dostosowania systemów teleinformatycznych, prowadzonych przez te jednostki do wymagań wynikających z projektu, w szczególności wymagań związanych ze zgodnością z Architekturą Informacyjną Państwa, a także umożliwieniem przekazywania wymaganych informacji do repozytorium interoperacyjności. Jednostki samorządu terytorialnego będą zobowiązane do realizacji obowiązków wynikających z projektu w ciągu 72 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Koszty dostosowania tej kategorii podmiotów zostały więc uwzględnione proporcjonalnie na lata 2025-2030.

Ad. 4. Koszty realizacji przez ministra właściwego do spraw informatyzacji obowiązków wynikających z proponowanych przepisów - wdrożenie zmian wynikających z projektu ustawy spowoduje nałożenie nowych obowiązków na ministra właściwego do spraw informatyzacji jako organu, któremu zostaną powierzone nowe kompetencje. Koszty z tym związane obejmują koszt:

- 1) wykonywanie cyklicznego przeglądu norm, standardów, metod oraz formatów w celu ich oceny pod kątem zapewniania interoperacyjności,
- 2) budowa i prowadzenie repozytorium interoperacyjności, w tym: budowa i rozwój systemu teleinformatycznego, przy użyciu którego prowadzone będzie repozytorium interoperacyjności, weryfikacja informacji udostępnianych przez gestorów rejestrów publicznych w repozytorium interoperacyjności, integracje repozytorium z rejestrami publicznymi, współpraca z interesariuszami rejestrów publicznych oraz promocja repozytorium interoperacyjności,
- 3) prowadzenie pojedynczego punktu kontaktowego (help desk) udzielającego informacji w zakresie interoperacyjności i minimalnych wymagań, a także w zakresie aktu w sprawie Interoperacyjnej Europy,
- 4) wsparcie wykonywania przez podmioty prowadzące rejestry publiczne oceny skutków zmian w rejestrze publicznym.

Koszty związane z nowymi zadaniami ministra właściwego do spraw informatyzacji zostaną poniesione w ramach własnych zasobów kadrowych i będą sfinansowane w ramach limitu wydatków części 27.

Ad. 5. Koszty (0,1 mln zł rocznie) obejmują planowane wydatki związane z poszerzeniem zakresu działania Komitetu do spraw Cyfryzacji w stosunku do zadań obecnie realizowanych przez Komitet Rady Ministrów do spraw Cyfryzacji, tj. planowane działania związane ze zlecaniem badań, związanych z realizacją zadań Komitetu oraz opracowaniem wyników takich badań. Przewidziano także koszty wynikające ze zwiększenia liczby przygotowywanych opinii, ocen oraz ekspertyz, związanych z realizacją nowych zadań Komitetu.

Utworzenie Komitetu do spraw Cyfryzacji, którego obsługę zapewnić będzie urząd obsługujący ministra właściwego do spraw informatyzacji, nie będzie związane ze wzrostem liczby etatów przeznaczonych na taką obsługę.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	duże przedsiębiorstwa sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	w przypadku przedsiębiorców, które realizują zadania publiczne na podstawie odrębnych przepisów albo na skutek powierzenia lub zlecenia przez podmiot publiczny, może być konieczne poniesienie wydatków związanych z dostosowaniem do wymagań nałożonych na podmioty realizujące zadania publiczne, wynikających z projektu ustawy. Ze względu na zróżnicowany charakter realizowanych zadań publicznych i nałożonych obowiązków na tym etapie nie jest możliwe oszacowanie wysokości niezbędnych środków finansowych.						
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	duże przedsiębiorstwa	przyspieszenie i skoordynowanie działań zmierzających do informatyzacji poszczególnych obszarów państwa, w tym obsługi przedsiębiorców przez organy administracji publicznej,						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	przyspieszenie i skoordynowanie działań zmierzających do informatyzacji poszczególnych obszarów państwa, w tym obsługi przedsiębiorców przez organy administracji publicznej						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	przyspieszenie i skoordynowanie działań zmierzających do informatyzacji poszczególnych obszarów państwa, w tym dotyczących wsparcia dla obywateli i rodzin						
	organy administracji rządowej	ułatwienie i przyspieszenie kontroli w administracji rządowej						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozwiązania nie będą mieć bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych, a także na obywateli i gospodarstwa domowe. Projekt będzie miał pośredni (pozytywny) wpływ na wskazane obszary przez przyspieszenie i skoordynowanie działań zmierzających do transformacji cyfrowej poszczególnych obszarów państwa. Możliwość stosowania formy elektronicznej i środków komunikacji elektronicznej wpłynie na przyspieszenie i ułatwienie procedur kontrolnych w administracji rządowej.							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz: Zmniejszenie liczby dokumentów i zmniejszenie liczby procedur będzie wynikiem m.in. rozwiązań zapewniających interoperacyjność systemów teleinformatycznych oraz ułatwień w zakresie wymiany danych między systemami teleinformatycznymi. Proponowane rozwiązania ułatwią przeprowadzanie kontroli w administracji rządowej.

9. Wpływ na rynek pracy

Nie stwierdzono wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ inne:	

Omówienie wpływu	Sądy powszechne, w zakresie swojej działalności administracyjnej, zobowiązane będą do wykorzystania systemów teleinformatycznych zgodnych z pryncypiami, standardami, wytycznymi i rekomendacjami architektonicznymi Architektury Informacyjnej Państwa.
------------------	--

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Przewidziano wyjątki: przepis dotyczący uchylecia art. 12b ustawy wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2025 r. Również przepisy dotyczące funkcjonowania repozytorium interoperacyjności i przeprowadzania przez podmioty realizujące zadania publiczne ocen interoperacyjności krajowej wejdą w życie w późniejszym terminie.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie dotyczy.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Nie dotyczy.